

Mladý Walter - Asonance

1. Když nádvořím chladný vítr vál a sténal na hradbách,
král stejně tak, jako každý rok, na svůj dvůr hosty zval,
královna s lordy na hradbách své hosty vyhlíží,
když údolím hrabě Walter Stuart s družinou přijíždí.
2. Před ním šest jezdců komořích a šest jezdců za ním,
plášť jeho, zlatem zářící, ho před větrem chrání,
jeho kůň zlatou hřívu má i postroj na bocích,
s ním letí, rychlejší než vítr, v podkovách stříbrných.
3. Tu jeden prohnáný lord vstal a ke královně praví:
"Řekněte, paní, z jezdců těch kdo nejhezčí má tvář?"
"Já viděla jsem rytíře i lordy slavných jmen,
však hrabě Stuart je nejkrásnější z mužů, co shlédla jsem."
4. Vtom vykřikl žárlivý král a hněv mu z tváře planul:
"I kdyby stokrát hezčí byl, však pozná, kdo je král!
Já nejsem hrabě či rytíř jen, leč král, co vládne všem,
a přede mnou skloní hlavu každý přes celou skotskou zem!"
5. Nic vysvětlení královny hněv králův neutiší,
a pro těch pár slov z jejich úst teď Stuart zemřít musí,
už spoutali ho na nohou, jak králův příkaz byl,
a do temné ho vrhli věže, by se na smrt připravil.
6. "Já městem Sterling jezdíval, když zvonů hlas jím zněl,
však nikdy tím městem nejel jsem, bych na nohou pouta měl,
já městem Sterling jezdil jsem už dvacet dlouhých let,
však nikdy tím městem nejel jsem, bych nevrátil se zpět."
7. Ten večer na popravčím vrchu Sir Walter Stuart stál,
přivedli k němu jeho koně a strakatého psa,
pak spatřil ještě ženu svou, i synka, který spal,
než kat tam na popravčím vrchu rozsudek vykonal.